

Teksgedeelte: 2 Petrus 1:3-15

Teksverse: 2 Petrus 1:5-8

Tema: Christus skenk jou alles wat nodig is om te lewe en Hom te dien. Leer Hom dus beter ken deur jou geloof te verryk!

Wat lê vir jou voor nadat jy Nagmaal gebruik het? Wat is jou vooruitsig nadat jy daardie stukkie brood en daardie slukkie wyn geëet en gedrink het? En julle jongmense wat vandag vir die eerste keer Nagmaal gebruik het omdat julle onlangs belydenis van julle geloof afgelê het, wat lê vir jou voor?

Om een of ander rede het ons begin om dikwels in die kerk van die Here sekere dinge as eindbestemmings te sien eerder as wegspringblokke. Nagmaal en geloofsbelidens is maar net twee voorbeelde van twee geleenthede wat ons dikwels as "eindbestemmings" sien in ons reis in die voetspore van Jesus. Nagmaal, wat tradisioneel aan die einde van die kwartaal gevier word, sien ons as 'n hoogtepunt van die kwartaal en een van die laaste dinge wat ons moet doen voor die skoolvakansies aanbreek. Geloofsbelidens sien ons weer as die einde van die "lang" proses van katkisasie. Die harde realiteit is dat ons van iets 'n einde maak wat in werklikheid 'n groepunt is. Waar God wil hê dat ons moet groei, wil ons dikwels 'n einde hê. Ons wil in werklikheid op 'n mooi en subtiele manier bietjie stagneer en net ontspan.

Hoor egter bietjie wat Petrus vir ons leer. Hy begin in vers 3 en 4 deur te sê dat God vir ons alles gegee het wat ons nodig het om te lewe en Hom te dien. Ons as gelowiges se wese, ons roeping en verkiesing, is daarop gefokus dat ons tot eer van God lewe en dat ons Hom dien. Hierdie doel vir ons lewe kom deurdat ons Jesus Christus ken of soos Paulus in Efesiërs 2:10 sê: "*God het ons gemaak wat ons nou is: in Christus Jesus het Hy ons geskep om ons lewe te wy aan die goeie dade waarvoor Hy ons bestem het.*" Op hierdie manier, deurdat God ons in Jesus Christus nuut geskape het, is ons bevry van die ewige dood en kan ons in 'n nuwe, persoonlike verhouding met God staan en kan ons in ewigheid by Hom wees. Dit is hierdeur wat ons net soos Jesus kan wees – dit is wat dit beteken "om deel te kry aan sy Goddelike natuur".

Juis dit is wat ons met Nagmaal en met belydenisafliegging vier en bely. Ons bely dat ons in Jesus Christus glo wat ons gered het van die dood. Ons bely dat God ons Vader is en dat die Heilige Gees ons Trooster is. Ons dink terug daaraan dat ons sondes deur die dood en opstanding van Jesus Christus weggewas is en dat ons nou deel vorm van die liggaam van Jesus Christus. Ons gebruik die brood en die wyn tot nagedagtenis van Jesus Christus.

Maar huis omdat ons dit doen, moet ons **alles** in die strydwerp om ons geloof te verryk! Nagmaal, geloofsbelidens, doop, eredienste is groepunte waar ons gedruk moet word om alles in die stryd te gooï om ons geloof te verryk! Ons moet groei in

ons geloof want ons as mense is gemaak om te groei in ons verhouding met Jesus Christus. Net so min as wat jou verhouding met `n vriend of familielid dieselfde kan bly en nie skade ly nie, net so min kan jou verhouding met Jesus Christus dieselfde bly en nie skade ly nie – dit is onmoontlik. As iets of iemand nie besig is om te groei nie, is dit stadig aan besig om te sterf. Dieselfde met geloof. Daarom dat Petrus só ernstig daaroor is. Luister weer hoe hy dit beskryf in vers 9: *“Iemand wat hierdie dinge nie sy eie gemaak het nie, is kortsigtig; nog erger, hy is blind en het vergeet dat hy van sy vroeëre sondes gereinig is.”*

Hoe skrikwakkend is dit!? As ek nie groei in my geloof en só in my verhouding met Jesus Christus nie, besef ek nog nie ten volle hoe groot God se genade oor my is nie! Dan besef ek nog nie wat dit beteken dat ek van my sondes gereinig is nie.

Maar hoe groei ek dan in my geloof? Hoe kan ek iets laat groei wat uit-en-uit van God af kom? Petrus gee 7 beginsels waardeur ek my geloof kan verryk: deugsaamheid, kennis, selfbeheersing, volharding, godsvrug, liefde onder mekaar en liefde vir alle mense. Wanneer ek al hierdie dinge besit en dit word steeds meer, sal ek die Here Jesus Christus met vrug en ywer beter leer ken.

Mens sien hierdie dinge só mooi by iemand wat pas tot geloof gekom het. Wanneer `n persoon tot geloof gekom het, is daar by hom of haar `n onbeskryflike passie om iets vir die Here te doen. Luister maar as jy met iemand praat wat sopas Jesus leer ken het. Daar is `n passie om iets vir die Here te doen, maar kort voor lank besef daardie persoon dat hy of sy nog nie die nodige kennis het om dit te doen nie.

Daarom moet die deugsaamheid (om iets te wil doen) verryk word met kennis. Maar die kennis moet op sy beurt weer deur selfbeheersing en volharding verryk word, want nie lank nadat jy begin het om iets in diens van die Here te doen nie, gaan jy teenstand beleef. Satan en ongelowige mense gaan jou aanval en weg trek daarvan om vol te hou in jou diens van die Here.

Juis dan het jy godsvrug nodig! Godsvrug is dieselfde as die “vrees van die Here” waarvan ons in die OAV en in die Ou Testament hoor. Dit gaan nie daaroor dat jy bang is vir God nie, maar dat jy, weens die feit dat God almagtig is en jou Vader is, jy ontsettende, gelooflike respek het en dat jy Hom daarvoor wil eer. Dit gaan minder oor bangwees en meer oor die erkenning van die feit dat Hy Koning is.

Hierdie godsvrug, om God te dien, moet dan ook verryk word met liefde onder mekaar en liefde vir alle mense. Want wat is ware godsdiens nou weer? Dit is om die weduwees en wese in hulle nood te help en om iets vir die armes te gee. Dit is ware godsdiens en wanneer jy jou diensbaarheid aan God wil verdiep, bewys Sy liefde aan die mense rondom jou.

Nagmaal, geloofsbelofte, elke dag van my lewe as gelowige is `n groeigeleentheid waar ek alles in die stryd moet gooie om my geloof te verryk. Elke dag is nog `n geleentheid waar ek God beter kan leer, waar ek deel kan kry aan die

Goddelike natuur en waar ek meer oortuig kan raak van my roeping en verkiesing,
juis omdat God aan my alles gegee het wat ek nodig om te lewe en Hom te dien.